

Teza: koszty pełnomocnika.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 4 ust. 1, § 7 i § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej przez radcę prawnego z urzędu i w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych przyznał pełnomocnikowi pokrzywdzonej, ustanowionemu z urzędu, kwotę 1328,40 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej.

Sygn. akt: WO-152/18

POSTANOWIENIE

z dnia 15 stycznia 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W.

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Joanna Maruszevska Sędziowie:

SWSD Magdalena Szepczyńska - sprawozdawca SWSD

Michał Łukasik Protokolant: Magdalena Senderska

po rozpoznaniu na posiedzeniu wniosku z dnia 15 kwietnia 2019 roku pełnomocnika z urzędu radcy prawnego K. P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonym Z. K., K. K. i R. K. z urzędu w sprawie o sygn. akt: WO-152/18

na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk oraz § 4 ust. 1, § 7 i § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej przez radcę prawnego z urzędu i w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych

postanawia:

przyznać radcy prawnemu K. P. kwotę 1328,40 zł (słownie: tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych 40/100), w tym podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonym Z. K., K. K. i R. K. z urzędu od Krajowej Izby Radców Prawnych w W.

Uzasadnienie

Radca prawny K. P. został wyznaczony przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny jako pełnomocnik pokrzywdzonych Z. K., K. K. i R. K. z urzędu.

Po zbadaniu akt sprawy wydał opinię, w której stwierdził, że brak jest podstaw uzasadniających w przedmiocie braku podstaw do wniesienia kasacji. Wniósł też o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonym Z. K., K. K. i R. K. z urzędu.

W tej sytuacji Wyższy Sąd Dyscyplinarny z mocy art. 618 § 1 pkt 11 KPK oraz § 4 ust. 1, § 7 i § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej przez radcę prawnego z urzędu i w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych orzekł jak na wstępie.